

1991 அக்டோபர் 4]

7. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை தேவையென நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நீக்கக் கொள்வது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் தனித் தீர்மானம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களது அரசால் தமிழக சட்டமன்ற மேலவையை நீக்கும் தீர்மானம் ஒன்று 14-5-1986 அன்று இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையில் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் மக்களவையில் 12-8-1986 அன்றும், மாநிலங்கள் அவையில் 14-8-1986 அன்றும் அத்தீர்மானம் ஏற்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையை நீக்கும் சட்டம் 1986 மைய சட்டம் 40/86-ன் படி தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையை நீக்கம் செய்வது 30-8-1986 அன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1-11-1986 முதல் அந்தச் சட்டத்தினை அமல்படுத்த ஆணையிட்டார்கள். அன்று முதல் தமிழக சட்டமன்ற மேலவை நீக்கம் செய்யப்பட்டது. அத்தகைய புரட்சிகரமான திட்டத்தை சிதைக்கும் நோக்கத்துடன் அரசியல் விபத்தின் காரணமாக ஆட்சிக்கு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சட்டமன்ற மேலவையை மீண்டும் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தது. 63 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டமன்ற மேலவையை மீண்டும் தமிழகத்தில் தோற்றுவிக்க 20-2-1989 அன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர்களால் மைய அரசுக்கு கடிதம் ஒன்றும் எழுதப்பட்டது. அதையொட்டி 1990 மே மாதம் மாநிலங்கள் அவையில் அன்றைக்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டமுன்வடிவு மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சமயத்தில் அதற்கு கடும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதனை விவாதத்திற்கே அனுமதிக்கக்கூடாது என்று எழுந்த பெரிய எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் நாடாளுமன்ற மக்களவையில் நிலுவையிலேயே உள்ளது.

முற்பகல் 11-00

தமிழக சட்டமன்றத்தில் ஏற்கெனவே இதுகுறித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதால் அதனை மீண்டும் தற்போது மக்களவையில் வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதனைத் தவிர்ப்பதற்காகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தீர்மானத்தை ரத்து செய்யும் தீர்மானத்தை தற்போது கொண்டு வந்துள்ளோம். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர்

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 4]

எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் பாதையை பின்பற்றி நடக்கும் இந்த அரசு, தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய முற்போக்கு கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஆகவே தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் நீக்கம் செய்யப்பட்ட சட்டமன்ற மேலவையை மீண்டும் தோற்றுவிக்க வேண்டாம் எனக் கருதி, இந்தத் தீர்மானத்தை பேரவையில் விவாதத்திற்காக முன்மொழிகிறேன் :

தீர்மானம்.

“ தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சட்டமன்ற மேலவை ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்குரிய சட்டத்தினை அந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல் விளைவு அளிக்கத் தேவைப்படுகிற அரசமைப்பின் திருத்தத்திற்கான வகைமுறைகளையும் மற்றும் நாடாளுமன்றம் தேவையெனக் கருதலாகும் நிறைவுறு, இடையறு மற்றும் விளைவுறு வகைமுறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் இந்திய அரசமைப்பின் 169-ம் பிரிவு 1-வது உப்பிரிவின்படி தகுந்த சட்டத்தினை இயற்ற வேண்டும் என்ற இப்பேரவையின் 20-2-1989-ம் நாளன்று நிறைவேற்றப் பட்ட, தீர்மானத்தை இப்பேரவை நீக்கிக் கொள்கிறது. ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இத்தீர்மானத்தை முன் மொழிந்துள்ளேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்குப் பின்னர் எனது பதிலுரையைத் தருகிறேன் என்பதைக் கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. அழகிரி.

*திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவையை நீக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு தீர்மானத்தில் எங்களுடைய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைகளை சொல்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்கிறார் என்றால் அவர்கள் அந்த முடிவிலே உறுதியாக இருப்பார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. எனவே அவருடைய மனதை மாற்றுகிற ஒரு முயற்சியை எனக்கு அளித்திருக்கிறீர்களே நான் அதில் வெற்றிபெற முடியுமா என்று எங்களுடைய கொறடா அவர்களிடம் கேட்டபோது, முயன்று பாருங்கள் உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தாலும் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். (கிரிப்பு) மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே பல்வேறு உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றிய ஒரு பரந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள். எனவே அவர்கள்

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. ச. அழகிரி]

எனக்கும் ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்து எங்களுடைய கொற்றா அவர்களிடம் எனக்கு ஒரு நல்ல பெயர் வாங்கித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் எனது உரையைத் துவங்குகின்றேன்.

முற்பகல் 11-05

இந்த மேலவை கலைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியதாக எனக்கு நினைவு இல்லை. ஆயினும் 1986 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14-ம் தேதி மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இந்த மேலவை கலைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக என்னென்ன காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ அதே காரணங்களுக்காகத்தான் இப்போதும் முதல்வர் அவர்கள் முன் மொழிந்திருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அன்றைக்கு நாவலர் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது, அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது மூன்று பிரதானமான காரணங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (1) மேலவையை நடத்துவதற்காக ஆகின்றச் செலவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. (2) மேலவையிலே அங்கம் வகிக்கின்றவர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பிரதிநிதிகள். (3) மேலவையில் சொல்லப்படுகின்ற அதே கருத்துக்களை பேரவையிலேயே நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் லாம் என்கின்ற மூன்று காரணங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இதற்குரன விளக்கங்களை நான் என்னுடைய உரையிலே கூறுவதற்கு முன்பாக மேலவை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான எங்களுடைய கட்சியினுடைய கருத்தினை நான் இங்கே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1920 ஆம் ஆண்டு கன்னாட் என்பவர் இந்தியாவிலே வங்கத்திலும், பம்பாயிலும், சென்னையிலும் இந்த மேலவையைத் துவக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து இந்த மூன்று இடங்களில் சென்னையை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களே நேரில் வந்து இந்த மேலவையை இங்கே துவக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மேலவை துவக்கப்பட்டபோது, ஆந்திராத்திலும், கர்நாடகத்திலும், கேரளத்திலும் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் இந்த மேலவையிலே அங்கம் வகித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த மேலவைக்கு இருக்கின்ற ஒரு மாபெரும் சிறப்பு என்னவென்றால் தென்னிந்தியாவில் இருக்கின்ற மிகப் பெரிய அறிவு ஜீவிகளான, மிகப் பிரபல்யமான தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த மேலவையின் மூலமாகத்தான் அரசியல் உலகுக்கும், பொது வாழ்க்கைக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிச் சொல்கின்றபோது ஒரு நிண்ட பெயர் பட்டியலே நாம் இங்கே குறிப்பிடலாம். பேரறிஞர்

[திரு. ச. அழகிரி]

[1991 அக்டோபர் 4]

அண்ணா அவர்கள், அம்மையார் டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டியார் அவர்கள், சீனிவாஸ சாஸ்திரி அவர்கள் இப்படி ஏராளமான பேர் வெள்ளாடை வேந்தர் தியாகராயர் அவர்கள், சர். ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம், ஏ.எல். முதலியார் அவர்கள் இப்படியாகச் சொல்லக்கூடிய பேர்கள் மிக நீண்டகொண்டே போகக்கூடிய பேர்கள் எல்லாம் மேலவையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணா கூட மேலவையின் மூலமாகத்தான் முதலமைச்சராக வந்தார்கள். இராஜாஜி அவர்கள் மேலவையின் மூலமாகத்தான் வந்தார்கள். மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கூட மேலவையிலே இருந்தார்கள். இன்றைக்கு இங்கே அமர்ந்து இருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட ராஜ்யசபாவுக்குத் தான் முதன் முறையாகச் சென்றார்கள். எனவே இந்த மேலவை என்பது அறிவு ஜீவிகளுக்கு இருக்கின்ற ஒரு அருமையான இருப்பிடம். இங்கே இருக்கின்ற நம்முடைய நண்பர்கள் கேட்கலாம், நாம் எல்லாம் அறிவு ஜீவிகள் இல்லையா? அவர்கள் மட்டும்தான் அறிவு ஜீவிகளா என்று கேட்கலாம். நம்மையும் தவிர்த்து (சிரிப்பு) விடுபட்டிருக்கின்ற அறிவு ஜீவிகளை எல்லாம் அங்கே கொண்டுபோய் அமரச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அன்றைக்கு அந்த மேலவை உருவாக்கப்பட்டது. மேலவையை உருவாக்குகின்றபோது கன்னாட் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். The Political Capital of India may be Delhi. But the intellectual Capital of India is Madras. என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கல்கத்தாவில் இருந்த மேலவைக்கும், பம்பாயிலே இருந்த மேலவைக்கும், இல்லாத சிறப்புக்கள் எல்லாம் சென்னையிலே இருந்த மேலவைக்கு உண்டு. ஏனென்றால் இந்தியாவிலுடைய புகழ்பெற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த மேலவையிலே பேசியிருக்கின்ற பேச்சுக்களைப் பார்க்கின்றபோது மேலவைக்கும், பேரவைக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசம் நமக்கு நன்றாகப் புரிகிறது.

முற்பகல் 11-10

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட இந்த கப் அண்டு சாலர் உதாரணத்தை பல்வேறு இடங்களிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கப்பிலே இருக்கிற டீ குடாக் இருக்கும். ஆனால் அதனை சாலரில் ஊற்றுகிறபோது அதனுடைய குடு ஆறிவிடுகிறது. எனவே, பருகுவதற்கு சுகமாக இருக்கும். அதேபோல்தான் பேரவை, மேலவை என்று அவர்கள் அழகாக தனக்கே உரித்தான பாணியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. ச. அழகிரி]

அதைப்பற்றி சொல்லுகிறபோது கூலிங் சேம்பர் என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே குடாக இருப்பது அங்கே குளிர்ச்சியாக இருக்கும். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் மேலவையை கொண்டு வந்தால் அந்த இடமும் கூலாக ஆவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கும். ஏன் என்றால் இப்போது அங்கே ஏ.சி. இல்லை. எனவே, அதையும் செய்து தரக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக மேலவை கலைக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்த மேலவையைக் கலைப்பதற்கு ஒரு அழுத்தமான அரசியல் பின்னணி இருப்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு வங்கத்திலே கலைத்தபோது, ஆந்திராவிலே கலைத்தபோது எல்லாம் மேலவையிலே ஆளுங்கட்சியினுடைய பலம் குறைவாக இருந்த காரணத்திற்காக அங்கே மேலவையை அவர்கள் கலைத்தார்கள். எனவே, ஒரு அமைப்பு வருகிறபோதும்சரி, அது போகிறபோதும் சரி அதற்குச் சொல்லப்படுகிற காரணங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் பின்னணியில் இருக்கிற காரணம் அரசியல் காரணமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஜனநாயகத்தைத் தோற்று வித்தவர்கள் சொல்லுகிறபோது எந்த ஒரு நோக்கத்திற்காகவும் அவதான அரசியல் நோக்கத்திற்காக ஒரு காரியத்தை செய்யக்கூடாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு அரசு என்பதற்கு அல்லது அரசன் என்பவனுக்கு ஆயிரம் காதுகள் வேண்டுமென்று அர்த்த சாஸ்த்திரத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் பல்வேறு இடங்களிலிலேயிருந்து விழுகின்ற செய்தி அரசனுடைய காதுகளுக்கு கிடைத்தால் தான் அரசனால் ஒரு நல்லாட்சியை நடத்த முடியும்.

அந்தக் காலத்திலே பேரரசர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஏராளமான அமைச்சர்களை வைத்து இருந்தார்கள்; ஒற்றர்களையும் வைத்து இருந்தார்கள். அமைச்சர்களுக்கும் ஒற்றர்களுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. எப்படி வந்தாலும் செய்தி தான் வரப்போகிறது. ஆனால் ஒற்றன் சொல்லுகிற செய்திக்கும், அமைச்சர் சொல்லுகிற செய்திக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஒற்றர்கள் சொல்லுகிற செய்தி என்பது குறைகளை கண்டுபிடித்து மட்டுமே சொல்லக்கூடிய ஒரு செய்தியாக அது இருக்கும். ஆனால் அமைச்சர்கள் கூறுகிற செய்தி என்பது அது ஒரு ஆலோசனையாக இருக்கும். எனவே தான் செய்திகளிலேயே இரண்டு விதமான வேறுபாடுகள் இருந்தன.

[திரு. ச. அழகிரி]

[1991 அக்டோபர் 4]

பார்தக் கதையிலே கூட நாம் பார்க்கிறோம். விதுர நீதி என்று சொல்லுகிறார்கள். விதுரனை விடவும் நீதி சொல்லுகிற அமைச்சர் இந்த உலகத்திலே கிடையாது. ஆனால் விதுர நீதியை துரதிருஷ்டவசமாக துரியோதனர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தால் அங்கே பிரச்சினை ஏற்பட்டது. எனவே நம்முடைய மேலவை என்பது விதுரர்களைப் போன்று ஏராளமான அறிவு ஜீவிகளை கொண்டு வந்து பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பேசி தீர்த்து அதிலே இருக்கிற சாதக, பாதங்களை எல்லாம் கலை உணர்வோடு, நய உணர்வோடு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய இடமாக அதை நாம் மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது அன்றைக்கு இருந்த எதிர்க்கட்சியால் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால் ஒரு குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. அவர்கள் என்ன குற்றம் சொன்னார்கள் என்றால் மேலவையிலே அனைத்து நீதிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பெரும்பான்மையான இடங்கள் இருக்கின்றன; ஆனாலும் அவர்கள் கலைப்பதற்கு காரணம் கருணாநிதி அவர்கள் வந்து அங்கே அமர்ந்து விட்டால்; அவர் தலைவராக அமர்ந்து விட்டால் அவருக்கு பதில் சொல்ல முடியாது என்ற காரணத்தால் தான் மேலவையை கலைத்து இருக்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக பத்திரிகைகளில் வந்த குறிப்புகளை நான் பார்த்தேன். ஆனால் எனக்கு அப்படித் தோன்றவில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களை நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த பிறகு தான் நேரிலே பார்த்தேன். ஏன் என்றால் தேர்தல் காலத்திலே.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி பத்திரிகைகளில் வந்தாலும், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதும் அப்போது கருணாநிதி அவர்கள் அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள் என்பதும், அப்போதெல்லாம் நாங்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படாமல் அதை வெற்றியோடு நடத்தினோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இங். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மேலவையில் சில பல மாதங்கள் கலைப்பதற்கு முன்னாலே இடம்

1991 அக்டோபர் 4]

[டாக்டர் இரா: நெடுஞ்செழியன்]

பெற்றுத் தான் இருந்தார்கள். அவர் மேலவைக்கு வருவதற்கு முன்னால் செய்யப்பட்டது அல்ல; வந்து சில பல மாதங்கள் இருந்ததற்குப் பின்னர் தான் மேலவை கலைக்கப் பட்டது.

முற்பகல் 11-15

திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை இங்கே நான் உறுப்பினராக வந்ததற்குப் பிறகு தான் அவர்களை நேரிலே பார்த்தேன். ஏனென்றால், தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கு எங்களுடைய ஊர்களுக்கு அவர்கள் வந்தபொழுது நாங்கள் ஏல்லாம் அறிவிக்கப்படவில்லை. எனவே அப்போது அவர்களை நாங்கள் பார்ப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் எங்களுக்கு அங்கேயும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுடைய பேச்சை கேட்பதற்கு முன்பு அவர்களைப் பற்றி எங்களுக்கு இருந்த கணிப்பு என்பது வேறு. இந்த திராவிட இயக்க வரலாறு தொடர்புடைய தலைவர்களுக்கெல்லாம் இருக்கிற சொல்வன்மை அவர்களுக்கு இருக்குமா என்கிற ஒரு ஐயப்பாடு எங்களுக்கெல்லாம் இருந்தது உண்டு. ஆனால் அவர்களுடைய பேச்சை கேட்டபிறகு, அந்த திராவிட இயக்க வரலாறு படைத்த தலைவர்களுக்கு சற்றும் குறையாத சொல்வன்மை அவர்களுக்கு இருப்பதை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அவையிலே நாங்கள் கண்ணுறோம். நெப்போலியனைப் பற்றி சொல்வார்கள். ஒரே நேரத்தில், 24 பேர் பேசக்கூடியதையும் கேட்டு அத்தனை பேருக்கும் பதில் சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் நெப்போலியனுக்கு இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஆற்றலை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பெறுவதற்கு மேலளையை மீண்டும் கொண்டு வந்து ஏராளமான அறிஞர்களை அதற்குள் புகுத்தி அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லி, மேலும் ஒரு ஜனநாயகத் தென்றலை நம்முடைய அவைக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று அவர்களை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இரண்டாம் சபை என்பதற்கு உலகம் முழுவதுமே ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. அமெரிக்காவிலே அரசியல் சட்டத்தை தோற்றுவித்தபோது அங்கே இரண்டாவது சபை கிடையாது. முதல் சபையை மட்டுமே அவர்கள் வைத்து இருந்தார்கள். ஆனால் ஆறாண்டு காலம் கழித்து, அறிவார்ந்த வாதங்கள் முதல் சபையிலே நடைபெறவில்லை அல்லது போதுமான அளவிற்கு இல்லை என்கிற காரணத்தினால் அமெரிக்காவிலே இரண்டாவது சபையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கிலாந்திலே இரண்டாவது சபை இருந்தது. ஆனால் அது ஆளுங்கட்சிக்கு தர்மசங்கடமாக இருந்த காரணத்தினால் இரண்டாவது சபையை அங்கே கலைத்தார்கள். ஆனால் கிராம்வெல் பதவியேற்று அங்கே ஜனநாயகத்திற்கு ஊறு நேர்ந்தபொழுது, இரண்டாவது சபை

[திரு. ச. அழகிரி]

[1991 அக்டோபர் 4]

இருக்க வேண்டியதினுடைய அவசியம், எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் கருதி மீண்டும் அங்கே இரண்டாவது சபையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்படியாக இரண்டாவது சபை என்பதற்கு உலகத்திலேயே இருக்கிற ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லாம் ஒரு நல்ல உதாரணம் இருப்பதை (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கு. லாரன்ஸ்.

திரு. கு. லாரன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சி நடைபெறுகின்ற இடங்களிலே, கேரளாவிலே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சிதான் ஆளுகிறது. அங்கே இதுகாறும் மேலவை இல்லாதது மட்டுமல்ல, மேலவையைக் கொண்டு வருகின்ற முயற்சியை காங்கிரஸ் கட்சி இன்னும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருக்கின்ற கேரளாவிலே மேலவை இல்லையென்பது உண்மை. 1957 ஆம் ஆண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பதவிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலே அவர்கள் மேலவை இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அங்கே மேலவை இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டணி மந்திரி சபை இரண்டு மூன்று முறை அமைத்தாலும்கூட, தேவையான மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டியோடு கரங்கிரஸ், அங்கே ஒரு போதும் இருக்கவில்லை. அவர் சொல்லலாம், 1977-லே திரு. கருணாகரன் பதவியேற்றபோது மூன்றிலே இரண்டு பங்கு இருந்தது என்று. ஆனால் சில மாதங்கள் தான் நீடித்தது. திரு. கருணாகரன் இருந்தது ஒரே ஒரு மாதம்தான். பிறகு மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி என்பது போய் விட்டது. ஆகவே, ஒரு கட்டத்திலேகூட மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி கேரளாவிலே இருக்கவில்லை. எனவே, மேலவையை மீண்டும் கொண்டுவர முடியவில்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள் இல்லையா? ஆகவே உட்காருங்கள். பேசாத உறுப்பினர்கள் ஏதாவது கேட்டால் அனுமதிக்கலாம். நீங்கள் பேசும்போது எதைக் கேட்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) இதைப்பற்றித்தானே நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள்? அப்போது பேசுங்கள், உட்காருங்கள், திரு. அழகிரி.

1991 அக்டோபர் 4]

திரு. ச. அழகரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லாரன்ஸ் அவர்கள் ஒரு நல்ல உதாரணத்தைச் சொன்னார்கள். அதுதான் சென்னை மேலவையினுடைய சிறப்பே. பல்வேறு மாநிலங்களில் மேலவையை அமைக்கக் கூட முடியாத அளவிற்கு அங்கேயெல்லாம் சிறப்புள்ள தலைவர்கள் இல்லாதபொழுது இங்கே மேலவை அமைக்கக்கூடிய அளவிற்கு நம்மிடம் அறிவுஜீவிகள் இருந்தார்கள் என்பதுதான் இந்த மேலவையினுடைய சிறப்பே. பல மாநிலங்களில் மேலவை கிடையாது. கல்கத்தாவும், பும்பாயும், சென்னையும் தான் இந்த மேலவைக்கு வாய்ப்பான இடங்கள் எனக் கருதிதான் 1920 ஆம் ஆண்டு இங்கே மேலவையை ஆரம்பித்தார்கள். எனவே இவ்வளவு சிறப்புடைய நிறைந்த இந்த மேலவையை இங்கே கொண்டு வர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நான் அமெரிக்காவையும், இங்கிலாந்தையும் உதாரணம் கொள்ளேன். உள்நாட்டிலே கூட அதற்கு நிறைய உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. பீகாரிலே மேலவை கலைக்கப்பட்டது. மேலவை கலைக்கப்பட்டு, அதற்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பிறகு பீகார் அரசாங்கம் மேலவை இருப்பது எவ்வளவு சுவாரசியமான விஷயம் எனக் கருதி மீண்டும் மேலவையைக் கொண்டு வந்தார்கள். உத்திரப்பிரதேசத்திலே மேலவை கலைக்கப்பட்டு, ஆனால் அதனுடைய அந்தக் குறிப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் செல்லாமலேயே அவர்கள் அதன் பிறகு அதைத் தடை செய்து விட்டார்கள். எனவே உள் நாட்டிலேயும் மேலவை இருக்க வேண்டுமென்பதிலே பல் வேறுவிதமான கருத்தோட்டங்கள் இருந்திருக்கின்றன. எனவே, நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை, நீங்கள் இதை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று, இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்திலே ஏராளமான அறிவுஜீவிகள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் எம்.வி.ஆர். அவர்கள்கூட ஒரு நேரத்தில் நாராயணசாமி முதலியார் அவர்களைத் தன்னுடைய அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கிடையாது. ஆனால் அவர்களுடைய அறிவாற்றலை பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காக அப்போது மேலவை பயன்படுத்தப்பட்டது. அதுபோன்று ஒரு சூழ்நிலை நம்முடைய முதல்வருக்குக்கூட ஏற்படலாம். திடீரென்று அவருடைய மனதிலே யாராவது ஒரு அறிவுஜீவியினுடைய நினைவு வந்து, அவரை அமைச்சராக்க வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் முடிவுசெய்வார்களேயானால் அப்போது அவர்களுக்கு இந்த மேலவை இருப்பது ஒரு சாதகமாக இருக்கும் என்பதனை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ச. அழகிரி] [1991 அக்டோபர் 4]

முற்பகல் 11-20.

நிதி விஷயத்தைப்பற்றி அவை முன்னவர் அவர்கள் 1986-ல் குறிப்பிட்டதை ஒரு பெரிய விஷயமாக நான் கருதவில்லை. ஒரு நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இன்றைக்கு 322 கோடி ரூபாயை இழந்து, தமிழகத்திலே மலிவு விலை மதுவை ஒழித்து இருக்கிறார்கள். அது ஒரு பெரிய தொகை. ஒரு நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக 322 கோடி ரூபாயை இழக்கக்கூடிய மனதாரியமுடைய தம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் 15, 20 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகித்து என்கிற காரணத்திற்காக மேலவையை நீக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை அவ்வளவு சரியானதாக என்னுடைய மனதிற்குப்படவில்லை. அதேபோல, இரண்டாவது காரணமான, தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பிரதிநிதிகளுடைய ஒரு அவை வேண்டுமா என்பதற்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இந்தியாவிலுடைய குடியரசு தலைவர் இருக்கிறார்; முப்படைகளுக்கும் தலைவர் அவர்; இந்தியாவிலுடைய முதல் குடிமகன் அவர். இந்தியாவிலுடைய பிரதம மந்திரி இருக்கிறார்; இந்திய அரசியலிலுடைய சூத்திரதாரியாக அவர் விளங்குகிறார். இந்தியா முழுவதும் பல்வேறு மாநிலங்களில் ஆளுநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தையே கலைக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஆற்றல்படைத்த நியமன உறுப்பினர்கள். அதன்பிறகு மாநிலங்களிலே முதலமைச்சர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்திலுடைய ஒரு மாபெரும் சக்தியாக அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நான் சொல்லியிருக்கிற, பட்டியலில் இருக்கிற யாராவது, அதாவது, அந்தப் பதவி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதவியா என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பதவி களெல்லாம், ஒன்று நியமனப் பதவிகள் அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிற பதவிகள்தான். எனவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பிரதிநிதிகள் அமர்ந்து ஒரு சபையிலே பேசலாமா என்கின்ற ஒரு கேள்வியை, 1986 ஆம் ஆண்டு அவை முன்னவர் அவர்கள் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அது எல்லோருக்குமே பொருந்தக்கூடிய விஷயம் தான். ஜனாதிபதிக்குப் பொருந்தும்; கவர்னருக்குப் பொருந்தும்; முதல்வருக்குப் பொருந்தும். எனவேதான் நாம் இவைகளையெல்லாம் மனதிலே வைத்து, இந்த மேலவையை மீண்டும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே..... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எங்குமே தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர்கள் முதல்வராக இருந்ததில்லை (குறுக்கீடு).

1991 அக்டோபர் 4]

திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது, என்னவென்றால், முதல்வர் பதவி என்பது நம்மால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பதவி என்று தான் சொல்ல வந்தேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பதவி அல்ல அது. ஜனாதிபதி எப்படியோ..... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் யார் என்று பச்சா முடிவு செய்ததற்குப் பிறகுதான், அத்தனை பேர்களுக்கும், நமக்கும் மக்கள் வாக்களிக்கிறார்களே தவிர வேறு யாருக்கும் வாக்களிப்பது கிடையாது. ஆகவே நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவியாக இருக்கிற, முதல்வர் புரட்சித் தலைவிதான் தமிழகத்தை ஆள வேண்டுமென்று மக்கள் முடிவு செய்த காரணத்தினாலேதான் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் வாக்களித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி சொல்வதைப்போல மேலவை வந்தால்தான் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு வந்துவிடும் என்ற காரணத்தால், அவர்கள் அதை மாற்றிக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகின்றேன்.

முற்பகல் 11-25.

திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலமைச்சர் என்று சொல்வது நம்முடைய முதலமைச்சரை அல்ல. முதலமைச்சர்களைச் சொல்கிறேன். அவ்வளவுதான். பல்வேறு மாநிலங்களில் யார் முதலமைச்சர் என்று சொல்லி, தேர்தலை நடத்துவது கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் அவ்வாறு நடத்துகிறோம். டல்வேறு மாநிலங்களிலே அதன் பிறகு தான் முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

எனவே, இந்த மேலவையை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டும் என்கிற என்னுடைய கருத்தினை நான் சொல்லி, இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தில், இவ்வளவு காலம் நாங்கள் இணைந்திருந்தாலும்கூட, இந்த நேரத்தில் நாங்கள் இணைந்து செயலாற்ற முடியவில்லை என்பதைச் சொல்ல அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1991 அக்டோபர் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. செ. கு. தமிழரசன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவையை ஒழித்து, மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பிலே நான் வழிமொழிந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1986-லே இதே தீர்மானத்தை நாவலர் அவர்கள் இங்கே முன்மொழிய, அன்றைக்கு நானும் இதை வழிமொழிந்தேன். மீண்டும், இப்போது 1991-லே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இடையிலே ஏற்பட்ட அரசியல் விபத்தினால், மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டு வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் வந்ததினால், இன்றைக்கு அந்த நாம் ரத்து செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

டொதுவாகவே, மக்கள் மன்றத்தை நேரடியாகச் சந்திக்க முடியாதவர்கள், குறுக்கு வழியிலே பதவிக்கு வரவேண்டுமென்று கருதுகிறவர்கள், இந்த மேலவையைக் கொண்டு வர வேண்டும்; கொண்டு வரவேண்டுமென்று துடியாகத் துடித்து, அன்றைக்கு நடுவிலே இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு, இன்றைக்கு நமக்கு இந்த நிலையை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் வழியிலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள், அதை மீண்டும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று, இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேலவை வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. இது அண்ணாவினுடைய கொள்கைக்கே நேரடியாக முரணானது. அண்ணா அவர்கள், ஆளுநர் பதவியே ஒரு மாநில அரசுக்குத் தேவையில்லை என்று சொன்னவர். ஆட்டுக்கு எப்படி தாடி தேவையில்லையோ, அப்படி நாட்டுக்கு ஆளுநர் தேவையில்லை என்று அவர் நகைச்சுவையாக சொன்னார். ஆளுநர் பதவியே தேவையில்லை என்று சொன்னவர் வழியிலே வருவதாகச் சொல்கிறவர்கள், இன்றைக்கு மேலவை வேண்டுமென்று சொன்னால், அது அண்ணாவுக்கு செய்கிற துரோகம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல; ஆளுநர் பதவியே வேண்டாம் என்று சொல்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, 63 பேர் மேலவையிலே இருக்க வேண்டுமென்று கடந்த முறை தீர்மானம் போட்டார்கள். இந்த 63 பேரிலே, 9 பேரை நியமனம் செய்கிற பொறுப்பு மேதகு ஆளுநருக்குப் போய் விடுகிறது. ஆக, 9 பேரை நியமனம் செய்கிற பொறுப்பை, அவருக்கு

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

வழங்கியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தீர்மானத்தைத்தான் அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போட்டது. மேலவையைய ஏற்படுத்துகிறபோது, அன்றே, அரசியல் நிர்ணய சட்டக் குழுவிலே, பேரறிஞர் அம்பேத்கர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இது ஒரு சோதனையான முயற்சி. மேலவையை ஏற்படுத்துகிற முயற்சி இருக்கிறதே, இது ஒரு சோதனையான முயற்சியாகத்தான் நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். மேலவை கட்டாயமாக இருந்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்திருந்தால், அன்றைக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திலே 169-ல (1)ஆவது உட்பிரிவை வைக்காமலே விட்டிருப்பார்கள். ஏன் வைத்தார்கள்? வைத்துக் கொள்வதற்கும், எடுத்துச் கொள்வதற்கும், செர்த்துக் கொள்வதற்கும், நீக்கிக் கொள்வதற்கும் உரிய அதிகாரத்தை அரசியல் சட்டம் எதற்கு வழங்கி இருக்கிறது? வேண்டுமானால், மேலவையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்; தேவையில்லை என்றால் எடுத்து விடலாம் என்கிற 169 (1)-வது பிரிவை நம்முடைய அரசியல் சட்ட நிபுணர்களே அன்றைக்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை எடுக்கலாம் என்ற நிலையை அவர்களே அன்றைக்கே எழுதி வைத்திருந்தார்கள். எனவே தான், இறுதியிலே அவர் சொன்னார்—பேரறிஞர் அம்பேத்கர் அவர்கள் இறுதியே அந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு சொன்னார்; வேண்டுமானால், தேவைப்பட்டவர்கள் வைத்துக் கொள்ளட்டும்; வேண்டாதவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொன்னார். இன்றைக்கு வேண்டாம் என்பதால் நாம் எடுக்கிறோம். முதன்முதலாக—நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரி அவர்கள் சொன்னது போல—3 மேலவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேற்கு வங்கத்தில் கல்கத்தாவிலே; டகராஷ்டிரத்தில் பம்பாயிலே; தமிழகத்தில் சென்னையிலே என 3 மேலவைகளில் இன்றைக்கு ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது, பம்பாயிலே, இரண்டு ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. முதன்முதலிலே தொடங்கிய மூன்றிலே, இரண்டு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. அந்த நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்த நடவடிக்கையை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மேற்கொண்டிருப்பதற்குச் காரணம், சிக்கன நடவடிக்கை ஓராண்டிற்கு ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே, மேலவை இருப்பதனால் நமக்கு செலவாகும். ஏற்கனவே, பல கோடி ரூபாய்க்கான பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டிருக்கிற நமக்கு, இது தேவையில்லை. அது மட்டுமல்ல; அங்கே அறிவு ஜீவிகள் இருக்க வேண்டும்; ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். கலையுலகப் பிரமுகர்கள் இருக்க வேண்டும்; உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும். இப்படி பல்வேறு பிரதிநிதிகள் மேலவையில் இருக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு வாதத்தைச் சொல்பவர்கள்.

[திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

[1991 அக்டோபர் 4]

இந்த மாமன்றத்திலே இல்லாத பட்டதாரிகளா? இந்த மாமன்றத்திலே இல்லாத ஆசிரியர்களா? இந்த மாமன்றத்திலே இல்லாத மருத்துவர்களா? இந்த மாமன்றத்தில் பெரியார்கள், ஏன் கலையுலக ஏகப் பிரதிநிதியாக இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவியை விட கலையுலகப் பிரதிநிதி வேண்டுமா? (மேலையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, அந்த வாதமும் சரியானதல்ல.

முற்பகல் 11.30

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டம் எல்லோருக்கும் ஒரு சம வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் 'equal rights' இருக்கிறது. ஒருவனுக்கு ஒரு வாக்கு. ஐனாதிபதியாக இருந்தாலும் ஒரு வாக்கு. சாதாரணக் குடும்பமாக இருந்தாலும் ஒரு வாக்கு. எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் 'equal rights' ஒரு வாக்கு தான். அதுதான் நம்முடைய அடிப்படை உரிமை. ஆகவே, ஏற்கனவே ஒரு 'ஓட்டைப்' போட்டுவிடுகிறோம். ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனி, மேலவையிலே எம்.எல்.சி. என்றால், 'teachers constituency' 'graduates constituency' என்று சொல்லி 'constituencies' ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இந்த ஜனநாயகத்திலே இரண்டு வாக்குரிமை வருகின்றது. இது என்ன நியாயம்? அவர்கள் ஏற்கனவே ஒரு முறை சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு என்று ஓட்டுப் போடுகிறார்கள். ஆசிரியர்களும் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு ஓட்டுப் போடுகின்றார்கள். மீண்டும் அவர்களுக்கு ஒரு தனி தொகுதியை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு இரண்டாவது முறை ஓட்டு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது அடிப்படை சித்தாந்தத்தையே மாற்றுவதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மட்டும் இரண்டு வாக்குரிமை என்பது என்ன நியாயம்? இது ஜனநாயகத்தில் நல்ல தத்துவமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ச. அழகிரி.

திரு. ச. அழகிரி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆஸ்திரேலியாவிலே ஒருவருக்கு ஏழு வாக்குகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். வயது வந்தவுடன் ஒரு வாக்கு; திருமணம் ஆனால் இரண்டாவது வாக்கு; திருமணம் ஆகி 10 ஆண்டுகள் விவாகரத்துச் செய்யாமல் இருந்தால் 3-வது வாக்கு; குழந்தைகள் பெற்றால் நான்காவது வாக்கு; இப்படி ஆஸ்திரேலியாவிலே ஒருவருக்கு ஏழு வாக்குகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆஸ்திரேலியா என்பது உலகத்திலே மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடுகளில் ஒன்று. எனவே, ஒருவருக்கு இரண்டு வாக்குகள் தருவது எந்தவிதத்திலேயும் தவறு இல்லை என்பது என்னுடைய மேலான கருத்து என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1991 அக்டோபர் 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஏழு வாக்குகளும் ஒரு பதவியிலே இருப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாம் மக்களாட்சித் தத்துவத்தைப் பின்பற்றுகிற நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் முடைய அரசியல் சட்டப்படி எல்லோருக்கும் அடிப்படை உரிமை ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். எனவே அதிலே அவருக்கு உடன்பாடு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்த நம்பிக்கையிலேதான் இதை நான் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, மேலவையிலே சிறந்த விவாதங்கள் நடைபெறும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாகவே காலையிலே சட்டமன்றப் பேரவையிலே ஒரு தீர்மானம் போடுவார்கள். மாலையிலே அதே தீர்மானத்தைப் பக்கத்திலே இருக்கிற மேலவையிலே நிறைவேற்றுவார்கள். இதுவரை இதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு 15 அடி வித்தியாசத்திலே இருக்கிற மேலவையிலே அதை நிறைவேற்றுவார்கள். இதுவரையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பெற்ற தீர்மானங்கள் அங்கே இருந்து எத்தனைத் தீர்மானங்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு இரண்டு, மூன்று தீர்மானங்களைத் தவிர எந்தத் தீர்மானமும் திருப்பி அனுப்பப்படவில்லை. ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே நாம் பேசி, அதுவும் அன்றைக்குக் காலையிலே பேசியதை, மாலையிலே மேலவையிலே பேசி, இப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருந்ததே தவிர, பெரிதாக ஒன்றும் புதிய தீர்மானங்களை, புதியவற்றைச் செய்தவிடவில்லை என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக்கூட இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களிலே நான்கு மாநிலங்களில் மட்டும் தான் மேலவை இருக்கிறது. 18 மாநிலங்களில் இது ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. நாம் மட்டும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும், வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது பெரும்பான்மைக்கு முரணான கருத்தாக இருக்கிறது. மிக முக்கியத் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கருத்தை இன்றைக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பேரவையிலே இவை இருக்கக்கூடாது என்று....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவில் உள்ள 25 மாநிலங்களில் இன்று 5 மாநிலங்களில் மேலவை இருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[1991 அக்டோபர் 4]

திரு. செ. கு. தமிழரசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சிக் தலைவி அவர்களுடைய திருத்தத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு மாபெரும் தலைவராக இருந்த ஜின்னா போன்றவர்கள், நம்மிடையே வாழ்ந்த கல்யாணசுந்தரனார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த மேலவை இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கருத்தும் இதே கருத்துத்தான். ஏனென்றால் மேலவையிலேயும் நாடாளுமன்ற அவையிலேயும் அரசியல் அமைப்பிலே இட ஒதுக்கீடு முறை இல்லாத அமைப்பதான் இருக்கிறது. மேலவையானாலும், நாடாளுமன்ற அவையானாலும், இட ஒதுக்கீடு அங்கே கிடையாது. இட ஒதுக்கீடு இல்லாத அந்த அவைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும். அதைத்தான் நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியும் வருகின்றோம்.

1967-லே போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வரான போது, அன்றைக்குப் போறிஞர் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவில் கலந்து கொண்டபோது பேசுகையில், மேலவையில் கூட இட ஒதுக்கீடு கொண்டு வரலாம் என்ற கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த மக்கள் மன்றத்திற்குத் தான் அதிக அதிகாரம் வேண்டும். மக்கள் மன்றத்திலே வேண்டுமானால் நியமன உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரத்தினை பகிர்ந்து அளித்து, மக்கள் சக்தியை நாம் குறைத்துப் பகிர்ந்து தவிர்த்துவிடக் கூடாது. எனவே, போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்வார்களே, “மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் கிரப்ப” என்று, அதைப்போல, மக்கள் மன்றத்திற்குத்தான் நிறைந்த அதிகாரங்கள் வேண்டும். எனவே, இந்த மேலவை ஒழிப்பு நியாயம். இதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் பழைய நிலைமையிலே செய்து இருக்கிறது. 1969-லே வங்காள மேலவையை ஒழித்தபோது, பாராளுமன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஆதரித்து இருக்கிறது.

முற்பகல் 11.35

1985 ஆம் ஆண்டு ஆந்திராவில் மேலவையை ஒழித்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பாராளுமன்றத்திலே அதை ஆதரித்து இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே வருகிறபோது மேலவை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் மக்கள் மன்றத்தைச் சந்திக்க பயம்; நாம் நேரடியாக இருந்து போட்டியிட முடியாது; நேரடியாகப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற முடியாது; இப்படி ஏதாவது குறுக்கு வழியில் வர முடியுமா என்கிற பயம்தான் காரணம். நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். அனைக்கிந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி பயம் இருக்கக் காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. (மேசையை தட்டும் ஒலி) ஏனென்றால், இன்றைக்கு மேலவை வந்தால்

1991 அக்டோபர் 4] [திரு. செ. கு. தமிழரசன்]

அதிலே 63 பேர்களும் அனைத்திந்திய அண்ணா திரர்விட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் வர முடியும். அதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. எனவே அவர்களுக்கு அந்த பயம் வருவதற்கான காரணம் இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'கப் அன்ட் சாசர்' என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதை அவர் எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரி அவர்கள் சொன்னார்கள். குடியரசுத் தலைவரை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. அவர்கள் ஏறக்குறைய நம்மால் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். நம்மால்தான் நியமிக்கப்பட்டவர்கள்; அவர்களுக்கு சர்வ அதிகாரமும் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பலமுறை இங்கே ஜனாதிபதி பதவிக்கு நேரடியாகத் தேர்தல் வேண்டுமென்ற கொள்கையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருக்கால் அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருப்பார்களேயானால் அதை அவர் கொண்டு வந்திருப்பார். எனவே நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். இதிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்காது. அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறவரை இந்த கொள்கையைத் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இந்தியாவில் ஜனாதிபதியை மக்கள் நேரடியாகவே தேர்ந்தெடுக்கிற முறை வரவேண்டும்; அந்த அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டும்; இதற்காக அரசியல் சட்டத்தை நாம் மாற்ற வேண்டும் என்கிற கொள்கையைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலையிலேயும், எல்லா நிலையிலும் மக்கள் மன்றம்தான் மாபெரும் மன்றம். எனவே, இந்த மக்கள் மன்றத்திற்கு நாம் நிரம்ப அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். இதனால் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு வரவேற்று அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜி. பழனிசாமி

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மேலவை ஒழிப்புத் தீர்மானத்தை இந்தியகம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். மேலவை தேவையில்லை என்கிற அடிப்படையில் தொடர்ந்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. அதேபோன்று சென்ற தடவை மேலவையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த அவையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறபோது கூட நாங்கள் எதிர்த்துத்தான் இந்த அவையிலே பேசி இருக்கிறோம். வெளிநடப்பு செய்திருக்கிறோம். எனவே நூற்றுக்கு 95 சதவீதம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய பிரதிநிதிகள் இந்த அவையிலே கருத்துச் சொல்வதற்கு மக்களுடைய தேவையான

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[1991 அக்டோபர் 4]

பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறபோது மேலவை என்பது தேவையில்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற உறுப்பினர்களை இருக்கக்கூடிய இந்த அவையிலே கூட அறிஞர்களை, நல்ல ஆலோசர்களை, அரசியல்வாதிகளை மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தயங்குவதில்லை. ஆக அப்படி இருக்கிறபோது மேலவை என்கிற ஒன்று நிச்சயமாகத் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தமிழரசன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது பல்வேறு சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுக்கக்கூடிய தீர்மானங்களை மீண்டும் விவாதித்து, இருக்கின்ற நேரத்தையும், காலத்தையும் அரசினுடைய செலவுகளையும் வீணாக்குகிற விதத்தில்தான் மேலவையினுடைய நிலை இருந்திருக்கிறதே தவிர புதிய நிலைகளோ புதிய சட்டங்களோ அங்கே உருவெடுத்ததாக இதுவரையில் வரலாறே இல்லை. அந்த வகையில் மேலவை தேவையில்லை என்பதை தொடர்ந்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். பல்வேறு இயக்கங்களை நடத்தியிருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல. கவர்னருடைய பதவி கூட தேவையில்லை என்றுதான் நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். காரணம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசைக் கலைப்பதற்கு என்ற ஒரு சட்டத்தை கவர்னர் மூலமாகப் புகுத்தி ஜனநாயக விரோதமாக கலைக்கிற அந்த 356-வது ஷரத்தை கூட நீக்குவதற்கு நாம் தீர்மானங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். காரணம், மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து அந்த ஆட்சி மக்களுடைய சேவைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறபோது மத்தியிலே இருக்கிற அரசுக்கு ஏவுகணையாக இருக்கக் கூடிய, தூதராக இருக்கக்கூடிய கவர்னர் மூலமாக கலைக்கக்கூடிய ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடிய கவர்னர் பதவி கூட தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களுக்குத் தேவையில்லை. கலைப்பதற்கு என்று ஒரு கவர்னர் தேவையில்லை. அதற்குக் கட்டுப்படுவதற்கு என்று ஒரு அரசு தேவையில்லை என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11.40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த நேரத்திலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கிற போதுகூட, ஆளுநர் உரையிலே கூட இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஏனென்று சொன்னால் இந்த அரசினுடைய கொள்கை நிலையை அறிவிக்கின்றபோது, இதுபோன்று முன்னதாக வந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களை, அட்சேபணை பண்ணி திரும்பப் பெறுகிறபோது, இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலேயே ..

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

குறிப்பிட்டு இருந்தால் மிக சாலச் சிறந்ததாக இருந்திருக்க முடியும். ஏனென்று சொன்னால் இது போன்ற நிலைகள் இனிமேலும் ஒரு மேலவை என்கிற அமைப்பு நம் நாட்டில் தேவையில்லை. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இந்த அவையிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய அரசை கலைக்கக்கூடிய தீர்மானம், குறிப்பாக 356-வது பிரிவை நீக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைக் கூட இந்த அவையிலே, இந்தியாவிலேயே முன் உதாரணமாக கொண்டு வரவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம், இதுபோன்ற சட்டங்கள் இருப்பதன் மூலமாக ஒரு ஆட்சி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஆட்சியை, ஜனநாயகப்பூர்வமாக செயல்படுகின்றதைக் கலைக்கமுடிகிறது. அப்படி இல்லை என்றால் நாம் நிச்சயமாக பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றமுடியும். எதற்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் எந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானாலும் மத்திய அரசிடம் கை எந்த வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இங்கே உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். கச்சத் தீவை மீண்டும் பெறுவதற்குச் சட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் இப்படி பல்வேறு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகிறபோது இதற்கெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு சாதகமாக இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் திரும்ப அனுப்புகிற நிலை இருக்கிறது. அல்லது மத்திய அரசு சொல்கிறபடி மாநில அரசு கேட்கவில்லை என்று சொன்னால் இன்றைக்கு அந்த அரசையே மிரட்டுவது, கலைப்பது என்கிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. இது தொடர்ந்து வரலாறாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் இது போன்ற தீர்மானங்களை 356-வது பிரிவை நீக்குகின்ற தீர்மானத்தை முன் உதாரணமாகத் தமிழ் நாட்டிலே கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதே அடிப்படையில்தான் இந்த அவையிலே இன்றைய தினத்திலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நா. சா. பழனிசாமி.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மேலவையை நீக்கக்கோரி கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது உழவர்-உழைப்பாளர் கட்சியின் சார்பிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன்.

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

[1991 அக்டோபர் 4]

இந்த சட்டமன்ற மேலவையானது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற நடைமுறையையொட்டி அங்கே ஹவுஸ் ஆப் காமன்ஸ், ஹவுஸ் ஆப் லார்ட்ஸ் என்று இருப்பதைப்போல, இந்திய நாடும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற நடைமுறையையொட்டி ஏற்படுத்தப்பட்ட முறையிலே, பிரிட்டிஷ் ஹவுஸ் ஆப் லார்ட்ஸ், அதற்கு நிகரான அறிஞர் சபை என்ற முறையிலே இங்கே மேலவை கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இன்று சாதாரண மக்கள் மன்றத்திலே, நம்முடைய சட்டப்பேரவையிலே கூட மேலவைக்கு அவசியமாக தேவைப்படுகின்ற அறிஞர்கள், அறிவு ஜீவிகள் என்ற பிரதிநிதிகள் இன்று சட்டமன்றத்திலேயே, அதுவும் குறிப்பாக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வேட்பாளர்களை தெரிவு செய்கின்ற நேரத்திலே, முன்பெல்லாம் அவர்கள் அரசியல் அனுபவத்தை மட்டுமே வைத்து தெரிவு செய்த முறையை மாற்றி இப்போது புதிய ரத்தங்கள் புகுத்தப்பட வேண்டும், படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், பல்வேறு துறைகளிலே பட்டம் பெற்றவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பிரதிநிதித்துவம் பெறவேண்டும் என்ற முறையிலே இளைஞர்களுக்கு, படித்தவர்களுக்கு, பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்து அவர்கள் எல்லாம் வெற்றி பெற்று இந்த சட்டப்பேரவைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள்.

எனவே இதிலே சொல்கிறேன், இந்தக் கருத்தை, படித்தவர்கள் அறிவு ஜீவிகளுடைய ஆலோசனை வேண்டுமென்பது இப்போது அவசியம் இல்லாத நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலவை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றி இரண்டு பக்கமும் வாதாடலாம்.

“குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்.”

என்பதுதான் வள்ளுவர் சொன்ன வாசகம். எனவே, மேலவை வருகின்ற நேரத்திலே சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு தரப்பினரும் இங்கே இடம் பெறமுடியாதவர்களுக்கு, தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, நம்முடைய அவையிலே இடம் பெற முடியாதவர்களுக்கு, பல அறிவு ஜீவிகள், இங்கே பெயர்களைக் கூட நம்முடைய நண்பர் இங்கே சொன்னார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் டெமோகிராபர் டாக்டர் எஸ். சந்திரசேகரைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். ஐனத்தொகையைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் தொகையை குறைப்பதற்காக மிகவும் பாடுபட்டவர்கள். அவர் டெல்லியிலே அமைச்சராக வரவேண்டும் என்று விரும்பியபோது அங்கே இருப்பவர்கள் அவரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பிய போது அவர் மக்கள் அவைக்குச் செல்வதற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருந்தது.

1991 அக்டோபர் 4] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

அவரைத் தமிழக சட்டமன்றம் தேர்ந்தெடுத்த காரணத்தினால் அங்கே அவர் அமைச்சராக ஆகி நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார். குறிப்பாக அவர் காலத்தில்தான் குடும்ப தலத் திட்டம் மிக நல்ல முறையில் நிறைவேறியது என்பதை நாம் எல்லோரும் மிக நன்றாக அறிவோம். அதே போல இன்னும் தொடர்ந்து பல சொல்லலாம். இங்கே பேரவையிலும் இன்றைய தினம் நிறைய பேர் அறிவு ஜீவிகள் நிச்சயமாக இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இன்றும் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்கள் இங்கு வர முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக வர முடியாது. அவர்களைப் போன்றவர்கள் அங்கே வரவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தில்தான் நாங்கள் அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்வது.

முற்பகல் 11.45

இங்கே சட்டங்கள் ஏதாவது திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? சட்டங்கள் ஏதாவது நிறைவேறியிருக்கிறதா என்றும் நண்பர்கள் கேட்டார்கள். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் Tamil Nadu, Parks Play Fields and Open Space Act என்ற ஒரு சட்டத்தை மேலவையிலே தனியார் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து, அந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இன்றைய தினமும் அது சட்டமாக இருக்கிறது. அதுபோல பல சட்டங்களை நிறைவேற்ற மேலவை உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே இங்கே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். “மீண்டும் மேலவையை தோற்றுவிக்க வேண்டும்” என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எனவே, நீங்கள் கொண்டுவருவதை நாங்கள் குறை கூறவில்லை. உங்களுடைய எண்ணத்திலே வந்து தவறு காணவில்லை. என்றாலும் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தீர்மானத்திலே உங்களோடு நாங்கள் இணைந்து எங்களை சம்பந்தப்படுத்திக்கொள்ள இயலவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது, ஆசிரியர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த அவைக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்று இந்த அவையின் உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 8 பேராசிரியர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நம்முடைய பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களும்

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 4]

ஒரு பேராசிரியர் தான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)
மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்தியூர் திரு. பெரியசாமி அவர்களும்
ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் தான் என்பதை சுட்டிக்காட்ட
வரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. நா. சா. பழனி
சாமி, தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. நா. சா. பழனிசாமி : இங்கே அறிவு ஜீவிகள் சட்ட
மன்றத்திற்கு வர வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட ஜன
நாயக நாட்டிலே தேர்தல் முறை இருக்கிறது. அவர்களை
மக்கள் மதிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சுயேச்சையாக
தேர்தலில் நின்று வாக்குகளைப் பெற்று சட்டமன்றத்திற்கோ
அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கோ வருவதற்கு எந்தவிதமான
தடையும் கிடையாது. அவர்கள் தங்களை ஏதாவது அரசி
யில் கட்சியில் இணைத்துக்கொண்டு அந்த அரசியல் கட்சி
யின் வேட்பாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டு, இந்த சட்டமன்
றத்தில் உறுப்பினராக வருவதற்கு எந்தவிதமான தடையும்
நமது அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை. அப்படி மக்களால்
தேர்ந்தெடுக்கப்படாத முறையில் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலோ
பாராளுமன்றத்திலோ வந்து தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல
வேண்டுமென்றால் மக்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள
வில்லை. அவர்கள் அறிவு ஜீவிகள் என்பதை மக்கள் அறிந்து
கொள்ளவில்லை என்பதைத்தான் இங்கே நாம் புரிந்து
கொள்ள முடியுமேயல்லாமல் மக்கள் மன்றத்தால் மதிக்கப்பட்ட
அறிவு ஜீவிகள் என்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் தேர்தலில்
வெற்றி பெற முடியும்.

அதோடு இந்த சட்டமன்றம் மேலவையிலே நல்ல பல
தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருக்
கிறது. உதாரணத்திற்கு, பாராளுமன்றத்திலே முன்னாள்
பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் கொண்டு
வந்த பஞ்சாயத்து ராஜ் மசோதா மிகச் சிறப்பான
மசோதா. கிராமப்புற மக்களுக்கு அடிப்படையான சுதந்
திரங்கள் வழங்குகின்ற மசோதாவாக இருந்தும் கூட அந்த
மசோதா ராஜ்ய சபாவிலே பெரும்பான்மை இல்லையென்ற
காரணத்தினாலே அந்த மசோதா கொண்டு வரப்படும்,
நிறைவேற்றப்படாமல் தோல்வியடையும் நிலை ஏற்பட்டது.
(மணியடிக்கப்பெற்றது) அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை
கிராமப்புற மக்களின் நலனுக்காக கொண்டு வரப்பட்ட
அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்டது.

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. நா. சா. பழனிசாமி]

எனவே, சட்டமன்ற மேலவை தேவையில்லை. இன்றைய நிதி நெருக்கடி நிலையிலும், இன்றைய ஜனநாயக நெறி முறைப்படியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத உறுப்பினர்கள் தேவையில்லை, அவர்கள் அடங்கிய அவை அவசியம் தேவையில்லை என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். வி. சண்முகம்.

முற்பகல் 11-50

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவை கூடாது என்று கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை நான் சார்ந்து இருக்கின்ற ஐக்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பில் வாழ்த்தி, வரவேற்கிறேன். இது எங்களுடைய ஐக்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கொள்கை மாத்திரமல்ல. இந்தியாவில் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் கொள்கையும் ஆகும். இந்த ஒரு விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம். இது அமரர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்நாளில் உயிர் மூச்சுக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டவைகளில் இதுவும் ஒன்று. 1965 ஆம் ஆண்டில் நான் மாணவனாக இருந்தபோது, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 'காஞ்சி' பத்திரிகையை நான் படித்திருக்கிறேன். ஆட்டுக்குத் தாடியும், நாட்டுக்கு மேலவையும் தேவையா என்று அன்றைக்கே அவர்கள் கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுரை வழியில், அண்ணா வழியில், அமரர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதே வழியில் முதலமைச்சரவர்கள் மேலவையை ஒழிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு அண்ணா வழியில் சரியாக நடக்கிறது என்பதையும் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக உணர முடிகிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மேலவைக்கு அறிவுஜீவிகள் மாத்திரமே வருவதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேலவையில் இருந்து வந்த ஒருவர், அவர் மேலவை வாயிலாக அமைச்சராகவும் வந்தார். அவர் தன்னை மண்டு என்று ஒப்புக்கொண்டார். அவர் அறிவானவர், அவர் நன்றாக ராகம் பாடுவார், ஆனந்தமாக இருப்பார். (சிரிப்பு) அவர் இப்போது தி.மு.க.வில் இருக்கிறார்.

[திரு. எஸ். வி. சண்முகம்]

[1991 அக்டோபர் 4]

மேலவை என்பது பல பகுதியினரும் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் ஒன்று என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். , மேலவையிலே தொழிலாளிக்குப் பிரதிநிதித்துவம் உண்டா? மேலவையிலே விவசாயிக்குப் பிரதிநிதித்துவம் உண்டா? இந்தச் சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் உழைக்கின்ற பிரதிநிதிகள் மேலவையில் இருப்பதில்லை. ஆனால் மேல் தட்டு மக்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். சில நேரங்களில் அதுவே இடைஞ்சலாக மாறிவிடுகிறது.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே மேல் தட்டு மக்கள் வருவதால் தான் அதற்கு மேலவை என்று பெயர் வைத்தார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நினைவு படுத்துகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறேன். மேல் தட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் வந்ததால்தான் நாடாளுமன்ற மேலவையிலே மன்னர்களுடைய மானியத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற தீர்மானம் வந்தபோது மேல் தட்டும் சேர்த்து, அழுத்தி, மீண்டும் ஒரு தேர்தலையே வரவழைத்தார்கள். ஆகவே மேலவை என்பது அவசியமற்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மேலவைக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இங்கே பேசியவைகள் அங்கேயும் பேசப்படும். இங்கே பேசியவைகளை அவர்களால் நிராகரிக்க முடியாது. திருப்பி அனுப்பலாம். அவ்வளவுதான். திருப்பி நாம் அனுப்பினால் 'எஸ்' போட வேண்டும். இப்படி 'எஸ்' போடுவதற்கு ஒரு அவை தேவையா? இன்னும்கூட நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைக்குகூட புறம்பானது அல்ல. வங்கத்திலிருந்து, கேரளத்திலிருந்து இன்னும் சில மாநிலங்களிலிருந்து மேலவை ஒழிப்புத் தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போனபோது அங்கே காங்கிரஸ் கட்சியும் சேர்ந்து ஏற்ற வரலாறு உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாடாளுமன்றத்தில் மீண்டும் மேலவையைக் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர முயன்றார்கள், ஜனதா தள ஆட்சி இருந்தபோது. அப்போது நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தார்கள். நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், எங்களுடைய தோழர் தா. பாண்டியன் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து நாடாளுமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வர முயற்சி செய்த தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர விடாமல்

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. எஸ். வி. சண்முகம்]

தடுத்தார்கள். மேலவை என்பது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மா. சுந்தரதாஸ்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைக் கொண்டுவரவில்லை. அந்தத் தீர்மானம் பார்லிமெண்டில் வரவில்லை. அதற்கு முன்னால் ரிட்டர்ன் பண்ணிவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, இல்லை. அங்கே கொண்டு வர முயற்சித்து, நாங்கள் கொண்டுவர விடாமல், அதை விவாதத்திற்கு எடுக்க விடாமல் தடுத்து நிறுத்தினோம் என்பதுதான் அங்கே நடந்தது. விவாதத் திருக்கொண்டுவர எண்ணிய நேரத்தில் விவாதத்திற்கு எடுக்கவிடாமல் தடுத்து நிறுத்தினோம். அதைத்தான் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : ஆகவே, மேலவை என்பது அவசியமற்றது. சொன்னார்கள், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் வந்து விடுவார்கள் என்பதற்காகச் செய்வதுபோல, அவருக்கு அப்படி என்ன இருக்கிறது? அவருக்கு அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் இருக்குமானால் இங்கேயிருந்து ஒடுவாரா? ஓடியிருப்பாரா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்கள்கூட இங்கே இருந்தார்களா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்தவர் ஆகவே மேலவைக்கும், கருணாநிதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய.....

முற்பகல் 11.55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : *
என்பது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அது அவைக்குறிப்பில் இருப்பது சரியல்ல. திரு. சண்முகம்.

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மாநிலத்தின் நிதிநிலைமையையும் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். கடுமையான கஷ்டநிலையில் இருக்கிறோம். ஆட்டோ, வேன்கள் போன்றவைகளுக்குக் கூட வரி போடவேண்டிய அளவுக்கு நிதிநிலை இருக்கிற நேரத்தில், ஒரு 30 இலட்சம் ரூபாய் இதற்குத் தேவையா? அவசியமற்றது.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க, அகற்றப்பெற்றது.

[1991] அக்டோபர் 4

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்டோவில் ஏழை எளிய மக்கள் பயணம் செய்கிற காரணத்தால், நம் முடைய தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தலைவியாக இருக்கிற புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஆட்டோவுக்கு வரி உயர்த்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வி. சண்முகம் : ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிதிநிலையில் இது அவசியமற்றது. நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது இந்நாட்டு மக்களிடத்தில் உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கக் கூடிய இந்த சட்டமன்றம் போதும். இந்த சட்டமன்றத்திற்கு மேல் ஒரு மேலவை இருந்துகொண்டு நாட்டாண்மை செய்கிற நிலை இந்த நாட்டுக்குத் தேவையில்லை. அத்தகைய மேலவை என்பது ஜனநாயக உணர்வுகளுக்குப் பொருத்தமானதல்ல. ஆகவே, மக்கள் பிரதிநிதிகளால் நிறைவேற்றப்படக் கூடிய சட்டங்கள் மட்டுமே இந்த நாட்டை ஆளவேண்டும். அத்தகைய நிலை உருவாகக் கூடிய முறையிலே மேலவை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முதலமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானத்தை நான் ஏற்று அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு—ஏற்கனவே பல தீர்மானங்களை நாம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றியதைப் போல இந்தத் தீர்மானத்தையும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் சுருக்கமாக.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பிக்கும்போதே சுருக்கமாக என்று சொல்லி விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் நான் பேசவில்லை என்று சொன்னீர்கள். பிறகு நீங்கள் பேசுகிறேன் என்று சொன்னதால், நேரம் கருதி சுருக்கமாகப் பேசங்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் கொண்டுவந்த மேல்சபை ஒழிப்புத் தீர்மானத்தை அகில இந்திய பார்வாடு, பிளாக் கட்சியின் சார்பாக ஆதரிப்பதோடு, எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் இங்கே சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் அவர்கள், “நான் கொண்டுவந்துள்ள

1991 அக்டோபர் 4]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

மேலவை ஒழிப்புத் தீர்மானம் என்று குறிப்பிட்டார். இதனைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மேலவை ஒழிப்புத் தீர்மானம் ஏற்கெனவே 1986-ல் கொண்டுவரப்பட்டது. அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று 1989-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது திரும்பப் பெறுகிறோம். அதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். அவ்வளவுதான்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : விளக்கதிற்கு நன்றி. இந்த மேலவை ஒழிப்புத் தீர்மானம் என்பது புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம். புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே 1986-ல் கொண்டுவரப்பட்டு மேலவை நீக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் மறுபடியும் தி.மு.க. ஆட்சி காலத்திலே அதைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது உண்மை. அது இன்னமும் பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படாத நிலையில் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் நீக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மேலவை கூடாது என்பதில் அழுத்தம் திருத்தமான கொள்கையுடையது அகில இந்திய பார்வாட்டு பிளாக் கட்சி. எங்களது உத்தமத் தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் தொகுதிகளுக்கே செல்லாமல், 2 தொகுதிகளில் பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் நின்று வென்றவர்கள். 1952-லே அவர்கள் இங்கே இருந்தபோது பெருமதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் மேலவை மூலமாக முதலமைச்சராக வந்த நேரத்தில் இந்த மேலவை இருக்கக் கூடாது; குறுக்கு வழியில் வருகின்ற அந்த வாய்ப்பு இருக்கக்கூடாது; பொது ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்தான் வரவேண்டும்; ஆகவே இந்த மேலவை இருப்பது சரியல்ல என்ற தீர்மானத்தை 1952-லேயே கொண்டுவந்து பேசினார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து எங்கள் இயக்கம் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறது. இப்போது காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல அறிஞர்கள் வருகின்ற வாய்ப்பு கெட்டு விட்டது என்று பேசினார்கள். அதற்கு பல ஆசிரியர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள், படித்தவர்கள் இங்கேயும் வந்திருக்கிறார்கள், டாக்டர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1991 அக்டோபர் 4]

நண்பகல் 12-00

அதே போன்று நீதித் துறையிலே இருந்தவர்கூட இப்போது அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். ஆகவே, அறிவூற்று என்பதற்கு அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த மாமன்றத்தில் இல்லாத அளவுக்கு தமிழகத்திலே வேறு யாரும் அந்த மன்றத்திற்கு வந்துவிட முடியாது. காரணம், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், புரட்சித் தலைவி அவர்களும் மேலவை வேண்டாம் என்று கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டு மக்கள் அவர்கள் மீது நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பெர்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்க பட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த மேல் சபையே வேண்டாம், குறுக்கு வழி வேண்டாம், நாங்கள் மக்களைச் சந்திக்கின்ற தலைவர்கள் என்ற முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததை புரட்சித் தலைவி அவர்கள் வந்தவுடனே, புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியை அமைப்போம் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியுள்ளதை நிறைவேற்றும் முகத்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்த மேலவை வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நீக்கக் கோரி கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை எங்களது இயக்கத்தின் சார்பிலே ஆதரிக்கிறபோது எனக்குள்ள ஒரு ஐயப்பாட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே மேலவை வேண்டும் என்று இன்றைக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மேலவை தீர்மானம், மத்தியிலே போனால் நமக்கு ஆதரவு கிடைக்குமா என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாராளுமன்றத் திருகுப் போகும் தீர்மானம் அல்ல.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் நீக்குகிறபோது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே இங்கே இருந்து அனுப்பியதைத் திரும்பப் பெறும் தீர்மானம்தான் இது.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : நன்றி. ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் அவர்களையும் கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

1991 அக்டோபர் 4]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித்தேவர் அவர்கள், இந்த தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றினாலும், தோழமைக் கட்சியாக இருந்தம்கூட மேலே நிறைவேற்றித் தராமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலை என்பது சட்டமன்றங்கள் மேலவை வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்று எப்படி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிறார்களோ அதிலேயிருந்து, மாறியதே கிடையாது. வேண்டாம் என்று நிறைவேற்றி அனுப்பினால், எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, அந்தக் கட்சியின் வேண்டுகோளை ஏற்று மேலவையை ரத்து செய் திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு ஆந்திராவிலே என். டி. ராமாராவ், முதலமைச்சராக இருந்தபோது, மேலவையை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறை வேற்றி அனுப்பினார்கள். அதையும் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சி. அதே போல இங்கே டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது மேலவையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களிடத்திலே அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலையைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். அப்படி தெளிவு படுத்தியதற்குப் பின்னாலுங்கூட, நீங்கள் மேலவை இருக்கக் கூடாது என்று விரும்பினால் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் கட்சி அதற்குக் குறுக்கே நிற்காது என்று எங்களுடைய நிலையை நாங்கள் சட்டப் பேரவையில் சொல்லுவோமே தவிர காங்கிரஸ் கட்சி அதற்குக் குறுக்கே நிற்காது என்று மிகவும் தெளிவாக அன்றையதினம் தெரிவித்ததோடு, அவர் விரும்பிய படி மேலவை தமிழ்நாட்டிலே ஒழிக்கப்பட்டது. இப்போது, மேலவை மீண்டும் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய நிலையைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். மேலவை இருக்க வேண்டும் என்று எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள் மேலவை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நாங்கள் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். எனவே இந்தத் தீர்மானத்தில் எங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இங்கே உங்களுக்குத் துணையாக, இங்கே வாக்களிக்க முடியாது என்று சொன்னேனே தவிர, மேலே குழப்பத்திற்கு இடம் கிடையாது. இந்தப் பேரவை எதை விரும்புகிறதோ அதற்குக் குறுக்கே நிச்சயமாக காங்கிரஸ் கட்சி நிற்காது என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக் கிறேன். இதிலே சந்தேகமே வேண்டியதில்லை. ஒரே ஒரு

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

[1991 அக்டோபர் 4]

சிறிய விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் 8 பேர் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் பொன்னுசாமி இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பேராசிரியர் பொன்னுசாமி என்னோடு சென்ற சட்டப் பேரவையில் பணியாற்றினார். இவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு இந்தப் பேரவையிலே உறுப்பினராக இருக்கவில்லை. ஆனால் மேலவை என்று இருந்தால் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றிக் கொண்டே அந்த மேலவையிலே உறுப்பினராக இருக்க முடியும்; ஆசிரியர் சமுதாயத்தினுடைய நேரடிப் பிரதிநிதியாக அந்த அவையிலே பணியாற்ற முடியும் என்பதை நான் சொல்ல வந்தேன் என்று கூறி, இந்த விளக்கம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள், நிச்சயமாக குறுக்கே நிற்கமாட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தையொட்டி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் எப்படி தங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ, அதைப் போலவே இருக்கக்கூடிய பத்து இலட்சம் அரசு ஊழியர்களும் தங்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மேலவை என்பது முழுமை பெற்றதல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-05

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இட ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே இந்த அவையிலே விவாதம் நடைபெற்றது. அன்றையதினம் ஒரு உறுப்பினர் கூட இட ஒதுக்கீடு காரணத்தாலே நான் பட்டம் பெறவில்லை; என்னுடைய திறமையினாலே பட்டம் பெற்றேன் என்று சொன்னார். அதேபோல ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள், வியாபாரிகள், வேறு துறைகளிலே இருப்பவர்கள் போட்டிப் போட்டு சட்டப்பேரவைக்கு வெற்றி, பெற்று வரக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தொழிலிலே தொடர்ந்து இருந்துகொண்டு, தேர்தலிலே நின்று வெற்றி பெற்று வரக்கூடியவர்களாக இல்லாத காரணத்தினாலோ அதற்கு ஒரு இட ஒதுக்கீடு இருப்பது போல மேலவை என்பது ஒரு இட ஒதுக்கீடு. அண்ணா அவர்கள் ஒருபோதும் மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னது இல்லை. அவர் 'கப் அண்ட் சாசர்' உதாரணத்தை அதற்காகத்தான்

1991 அக்டோபர் 4] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

சொன்னார். அண்ணா அவர்கள் மேலவை இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்றையதினம் மாறுபட்ட சூழ்நிலையிலே நீங்கள் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்வதைத் தவறு என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டேன். எங்களாலே உங்களுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் எங்களாலே இயலவில்லை என்றுதான் சொல்கிறோமே தவிர உங்களுடைய எண்ணமே தவறு, ஏன் இப்படி ஒரு எண்ணம் வந்தது என்று நாங்கள் புதிதாக ஒரு கேள்வி எழுப்பவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த காலத்திலே எடுத்த முடிவு இது. அதிலே நீங்கள் மாற்றம் இல்லாமல் அப்படியே நிற்கிறீர்கள். அதை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதேபோல எங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னதை நாங்கள் மீண்டும் இங்கே நினைவு படுத்துகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா அவர்களுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்ததனாலே ஒரு விவரத்தைச் சொல்வது எனது கடமை. அண்ணா அவர்கள் மேலவையை ஆதரித்தார்கள், ஆதரித்தார்கள் என்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால், அண்ணா அவர்களுடைய அணுகுமுறை எது என்றால், மக்கள் அப்போது எதை விரும்புகிறார்களோ அதற்காக தன்னுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்வது அல்லது திருத்திக்கொள்வது; மறுபரிசீலனை செய்வது என்பது அண்ணாவினுடைய கொள்கை. ஒரு காலத்திலே பிரிவினையைக் கேட்டார்கள். மக்கள் விரும்பாத நேரத்திலே மாற்றிக்கொண்டார்கள். ஆக, அண்ணா இப்போது உயிரோடு இருந்தால் நிச்சயமாக மேலவையை ஆதரிக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர். அவர்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற மேலவைகள் என்ற அமைப்புகள் அந்நியர் நம்மை ஆண்டபோது 1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு அரசியல் சீர்திருத்தக் குழு கொடுத்த அறிக்கை ஒன்றினால் உருவானவைகளாகும். அதன் பின்னர் 1935-ல் உருவான இந்திய அரசாங்கச் சட்டமும் இக்கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டது.

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 4]

இப்படி நம் தேசம் அடிமைப்பட்ட காலத்தில், ஜனநாயகரீதியாக அமையும் சட்டமன்றப் பேரவைகளுக்குப் போட்டியான ஓர் அமைப்பைப் போன்றே இந்த சட்டமன்ற மேலவைகள் அமைக்கப்பட்டதாக, அவை அமைந்த காலம் தொட்டே நற்சிந்தனையாளர்கள் பலரும் கருதிவந்தனர். எனவே, நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் பல்வேறு மாநிலங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மேலவை தங்கள் மாநிலங்களுக்குத் தேவை இல்லை என முடிவு எடுத்துவந்துள்ளன. கடைசியாக மராட்டியம், பீகார், உத்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகம், தமிழ்நாடு, ஆந்திரா ஆகிய 6 மாநிலங்களில் மட்டுமே 1985 ஆம் வருட வரையிலான காலத்தில் மேலவைகள் இயங்கி வந்தன. 1985-ல் ஆந்திர மாநிலத்திற்கு சட்டமன்ற மேலவை தேவை இல்லை என முடிவு எடுத்து அதை நீக்கினார்கள். தொடர்ந்து தமிழகத்தில் 14-5-1986-ல் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களால் சட்டமன்ற மேலவை நீக்கப்படுவதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, பாராளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கும் அனுப்பப்பட்டு அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தற்போது இந்தியாவில் உள்ள 25 மாநிலங்களில் ஐந்தே மாநிலங்களில்தான் மேலவைகள் உள்ளன. இதிவிருந்தே ஒரு ஜனநாயக அமைப்பில் மேலவை வேண்டும் என்ற கருத்து எவ்வளவு வலுவிழந்த ஒன்று என்பதை எளிதில் எவரும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மேலவை இருக்கலாம் என்ற கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்துள்ள சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் வெளியில் இருந்து நாள்தோறும் ஏதேனும் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் 'மேதாவி்கள்' சிலருக்கும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சில உண்மைகளை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறுவது என் கடமை எனக் கருதுகிறேன்.

1932 ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழகத்தில் சட்டமன்ற மேலவை தேவையற்ற ஒன்று என்ற கருத்து திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1932 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 7, 8 ஆகிய இரு நாட்கள் இது பற்றிய விவாதம் இதே மன்றத்தில் நடைபெற்று, "It is resolved that in the conditions of this province, the constitution of Second Chamber is unnecessary and undesirable," என இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த 1932-லேயே இத்தகைய ஒரு தீர்மானம்—ஆதரித்தவர்கள் 46 பேர்; எதிர்த்தவர்கள் 22 பேர் என்ற அளவில், மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு மேல் ஆதரவு பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. ஆனால்,

1991 அக்டோபர் 4] [செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதர்]

இன்றைக்கு சுதந்திரமடைந்த நாட்டில் வேண்டாம் என ஒழிக்கப்பட்ட மேலவை மீண்டும் எங்களுக்கு வேண்டும் என சிலர் இங்கே தீர்மானம் போட்டுள்ளார்கள் என்றால் அவர்களைப் பற்றி நாடு என்ன நினைக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்தான் கூறவேண்டும்.

பிற்பகல் 12-10

மேலும் 1969-இல் மேற்கு வங்கத்தில் இருந்த மார்க் சிஸ்ட் கூட்டணி அரசான திரு. அஜாய் முகர்ஜி அவர்களது ஆட்சி அங்கேயிருந்த மேலவையைச் சட்டமன்றப் பேரவைத் தீர்மானம் ஒன்றின் மூலம் நீக்கம் செய்தது.

இருந்தும் அகன்பின்னர் அங்கே அமைந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி மீண்டும் மேலவையைக் கொண்டு வருவோம் என மறு தீர்மானம் போட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லை. பெருந்தன்மையோடு பேசாமல் விட்டு விட்டனர். ஆனால் தமிழகத்தில்தான் புரட்சித் தலைவர் மறைவுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த தி.மு.க.வினர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்த அத்தனை திட்டங்களையும் அரசியல் பொறாமை யோடு மாற்றும் செயல் திட்டத்தில் இறங்கினார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா மாவட்டம் என் பெயர் வைத்ததைக்கூட அவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. மகாத்மா காந்தி ஆராய்ச்சி நிலையம் என்றிருந்ததுகூட அவர்கள் கண்களுக்கு எரிச்சலை ஊட்டியது. அத்தனை பெயர்களையும் மாற்றினார்கள்.

அதேபோல்தான், அனாவசியமான செலவினத்தையும்— அடிமைத்தன முத்திரையினையும்—முற்போக்குச் சிந்தனை களுக்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் இருந்த சட்டமன்ற மேலவை யினைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒழித்தார் என்கிற காரணத்திற்காக மீண்டும் நாங்கள் கொண்டு வருவோம் என ஏட்டிக்குப் போட்டியான ஒரு முடிவினை எடுத்தார்கள்.

எப்படி தி.மு.க. ஆட்சியினரால் சிதைத்துச் சீரழிக்கப் பட்ட பல்வேறு பெயர்கள் மீண்டும் தற்போது சூட்டப் பட்டுள்ளனவோ அதேபோல் புரட்சித் தலைவரால் முடி வெடுக்கப்பட்ட 'மேலவை ஒழிப்பு' என்பதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்திட இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

[1991 அக்டோபர் 4]

முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட அனைத்து மேலை நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களும் ஜனநாயக அமைப்பில் இரண்டாம் அவை எனக் கருதப்படும் மேலவை தேவையற்றது என்பதையே மிகத் திட்பமாகக் கூறி வந்துள்ளனர்.

இதே பேரவையில் 1962-ல் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த, மறைந்த பெரியவர் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் “ சிக்கனம் தேவை என்று சொன்னால், மிகச் சரியான சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமானால் தேவையற்ற மேலவையைக் கலைத்து விடலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம் ” எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

அரசியல் சாசனத்தில் மேலவைக்கு வழிவகுத்த அண்ணல் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் மிகத் தெளிவுபட ஒரு கருத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளார் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1986-ல் மேலவையைக் கலைத்தது மிகச் சரியான செயல் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் காலத்திற்கேற்ப பல்வேறு மாற்றங்கள் செய்யவேண்டிய அவசியம் நேரும் என்பதைத் தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்திருந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் கூறுகிறார்—

“...All that we are doing by this Constitution is to introduce the Second Chamber purely as an experimental measure. We have not, by the Draft Constitution, given the Second Chamber a permanent place; we have not made it a permanent one; we have not made it a permanent part of our Constitution. It is purely an experimental measure, as I said, and there is sufficient provision in the present article for getting rid of the Second Chamber...” என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

அண்ணல் அம்பேத்கார் எவ்வளவு தெளிவாக, திட்பமாக, உறுதியாகக் கூறியுள்ளார் பாருங்கள். “ மேலவை எனப்படும் இந்த இரண்டாம் அவை எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்று அல்ல; தற்காலிகமான ஏற்பாடு தான். இதனை என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கிக் கொள்ளலாம், நீக்கிவிடலாம், கலைத்து விடலாம் ” என அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்களே கூறியுள்ள இக்கூற்றுக் களை எல்லாம் ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகே எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மேலவையின் நீக்கியுள்ளார். (மேலசையைத் தட்டும் ஒலி).

1991 அக்டோபர் 4]

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா]

இடையில் வந்த தி.மு.க. அரசு எம்.ஜி.ஆர். செய்த காரியங்கள் அனைத்தையும், நல்லதோ கெட்டதோ மாற்றுவோம் என அரசியல் காழ்ப்புணர்வோடு நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானம்தான் 'மேலவை வேண்டும்' என்ற தீர்மானமாகும்.

புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். வழியில் அரசு நடத்திட சபதமேற்றுப் பொறுப்பினை ஏற்றுள்ள நாங்கள் அவர் எடுத்த முடிவென்படியும், தெரிவித்த அனைத்து முற்போக்கு சிந்தனையுள்ளும் கொண்டவர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்களின் படியும் தமிழகத்திற்கு மேலவை தேவையில்லை என முடிவெடுத்து இத்தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன்னர் வைத்துள்ளோம். இங்கே பேசிய சிலருடைய வாதப்படியே கூடப் பார்த்தாலும் மேலவை என்பது அரசுக்குத் தேவையற்ற கூடுதல் செலவை உண்டாக்குவதாகத் தான் அமையும்.

பிற்பகல் 12.15

அதே நேரத்தில் மேலவையில் படித்த பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், மகளிர், ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் இருந்தோர் எனப் பலதரப்பட்ட வகைகளை அனுபவம் பெற்றவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தார்களே, தொடர்ந்து இடம் பெற வாய்ப்பு உள்ளதே எனக் கேட்பவர்கள், இன்றையதினம் நமது பேரவையில் இடம் பெற்றிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கல்வித் தகுதிகளை சற்று பார்த்தாலே தெரியும். நமது சட்டமன்றப் பேரவை 10 பொறியாளர்களையும், 56 சட்ட நிபுணர்களையும், 21 டாக்டர்களையும், 7 ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெற்றவர்களையும், 8 பேராசிரியர்களையும், 14 முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர்களையும், 30 பட்டதாரிகளையும் கொண்ட சிறப்பான அவையாக அமைந்துள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). பல்வேறு தகுதி மிக்கவர்களை உடனாயக முறைப்படி பொதுத் தேர்தல் மூலமே நாம் பெற்றிருக்கும் இத்தருணத்தில் மேலவை மீண்டும் தேவை என்பதற்கு வலுவான காரணங்கள் எழவில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் இங்கே தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு, அவர்கள் தற்சமயம் இந்த அவையிலே இல்லை என்றாலும் கூட, பதில் அளிப்பது என்னுடைய கடமை எனக் கருதுகிறேன். ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், அண்மையில் மத்திய அரசாங்கம் கூட்டிய "Inter State Sub-Committee on Sarkaria Commission" என்ற ஒரு கூட்டத்தில் கூட எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு யூனிடாரம் பாலிசி இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார்கள் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய

[செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா] [1991 அக்டோபர் 4]

அரசு அண்மையில் 26 ஆம் தேதி கூட்டிய “Inter State Sub-Committee on Sakia Commission” கூட்டத்தின் போது, ஒன்று இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மாநிலங்களிலும் மேலவை இருக்க வேண்டும் அல்லது அனைத்து மாநிலங்களிலும் மேலவையை நீக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரி அவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற போது, நான் கூட எனது அரசியல் வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தில் முதன் முதலில் ராஜ்யசபாவிற்குத்தான் சென்றேன் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். அது உண்மைதான். ஆனால், அது நானாக எடுத்த முடிவு அல்ல. அது என்னுடைய தலைவர், அரசியல் ஆசான், இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த முடிவு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அன்றைக்குக் கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை என்னிடம் தெரிவித்தபோது, அவரிடம் சென்று, என்னை ஏன் மேலவைக்கு அனுப்புகிறீர்கள், தேர்தலில் நின்று மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று தேர்தலில் நிற்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளியுங்கள் என்று தான் அவரிடம் கேட்டேன். ஆனால், ‘இல்லை, இப்போது நான் சொல்கிறேன். நீ ராஜ்யசபைக்குச் சென்றுதான் ஆகவேண்டும்’ என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். எனவே என்னுடைய அரசியல் ஆசானின் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு, நான் ராஜ்யசபை உறுப்பினராகப் பணியாற்றினேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ். வி. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது, விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், இவர்கள் எல்லாம் அல்லது இவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் மேலவைக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான். ஏற்கெனவே நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டதைப் போல மேல்தட்டு மக்கள் மட்டுமே மேலவைக்கு வருகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதனால் நாட்டுமக்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்பதுதான் உண்மையாகும்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ.கு. தமிழரசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இங்கே பேசப்படுகிற கருத்துக்கள் தான் மேலவையிலும் பேசப்படுகின்றன. இங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற தீர்மானங்கள்தான் மேலவையிலும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதனுடைய மறு பக்கத்தையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பேரவை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, மேலவையில் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றால், அது திரும்ப இங்கே அனுப்பப்படும். மீண்டும்

1991 அக்டோபர் 4] [செல்வி இ. ஜெயலலிதா]

இந்தப் பேரவையில் நிறைவேற்றினாலும் மறுபடியும் அது மேலவைக்குப் போய் அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் அது சட்டமாக முடியும். எனவே, மேலவை இருப்பதால், தேவையற்ற சிக்கல்கள்தான் ஏற்படும் என்பதும் உண்மையே.

இறுதியில் நான் கூறவிரும்புவது, மேலவை கூடாது என்பது எங்கள் வாாதம் அல்ல. மேலவை தேவை இல்லை என்பதுதான்.

எனவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு நெடுங்காலமாகிற்று. மாண்டேகு செம்ஸ்போர்டு உருவாக்கிய மேலவைகள் இந்தியாவில் இன்றைய சூழ்நிலையில் வேண்டாம், அதுவும் ஜனநாயகத்தின் காவல் கோட்டையாக விளங்கும் தமிழகத்தில் வேண்டவேண்டாம் என்ற (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), சீரிய கொள்கையின் அடிப்படையில் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். வழியில் நாங்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த தீர்மானத்தை ஏற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமெனக் கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

பிற்பகல் 12.20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஷிவரதம் முடிவுற்றது.

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு வைக்கப்பெறவேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 169(1)-ன்படி இந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா என்று அறிய வாக்குப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். பேரவையின் முடிவை அறிய “எண்ணிக் கணிக்கும் முறையைப்” (Division) பின்பற்ற வேண்டும். எனவே, தற்பொழுது பேரவைச் செயலாளர் அழைப்பு மணியை அடிப்பார்.

(அழைப்பு மணி இரண்டு நிமிடங்கள் அடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் அவரவர் களுடைய இருக்கையில் அமர வேண்டும். நுழைவாயில்கள் அனைத்தையும் மூடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(நுழைவாயில்கள் மூடப்பட்டன).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் ஏற்கெனவே அறிவித்தப்படி முடிவிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவைச் செயலாளர் தற்பொழுது பிளாக் வாரியாக உறுப்பினர்களைப் பெயர் குறிப்பிட்டுப் படிப்பார்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1991 அக்டோபர் 4]

மிளாக் 1.

தீர்மானத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1. திரு. கா.ப. பட்டாபிராமன்.
2. ஸோராகிரியர் க. பொன்னுசாமி (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்).
3. திரு. எஸ். அண்ணாமலை.
4. திரு. ஓ. எஸ். அமர்நாத்.
5. டாக்டர் மு. அம்மழத்து பிள்ளை.
6. திரு. வி.கே. சின்னசாமி.
7. திரு. ஆர்.டி. அரங்கநாதன்.
8. திரு. க. அர்ச்சுனன்.
9. திரு. ஆ. அறிவழகன்.
10. திரு. எஸ். அன்பழகன்.
11. திரு. எஸ். ஆசைமணி.
12. டாக்டர் ச. ஆரோக்கியசாமி.
13. திரு. எம். தங்கவேல்.
14. திரு. த. க. இராதாகிருஷ்ணன்.
15. திரு. சி. இராமசுவாமி.
16. திரு. மா.சா.மா. இராமச்சந்திரன்.
17. திரு. இராம. இராமநாதன்.
18. திரு. கி. இராஜன்பாபு (எ) துணைத் தலைவர்.
19. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி.
20. டாக்டர் எம். கருப்புசாமி.
21. திரு. பி. கலியபெருமாள்.

1991 அக்டோபர் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

தீர்மானத்தை மறுப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

பிளக் 2.

தீர்மானத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

22. மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலிதா.
23. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.
24. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி.
25. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்.
26. மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன்.
27. மாண்புமிகு திரு. டி. எம். செல்வகணபதி.
28. மாண்புமிகு திரு. முஹமது ஆசிப்.
29. மாண்புமிகு திருமதி இரா. இந்திரகுமாரி.
30. மாண்புமிகு திரு. மு. ஆனந்தன்.
31. திரு. துரை ராமசாமி.
32. திரு. காஞ்சி பன்னீர்செல்வம்.
33. திரு. ச. காந்திராஜன்.
34. டாக்டர் மு. காளிராஜன்.
35. திரு. சி. கிருஷ்ணன்.
36. திரு. க. குப்பன்.
37. திரு. ஆர். கோடி மாரி.
38. திரு. வே. கோபாலகிருஷ்ணன்.
39. டாக்டர் க. கோபால்.
40. திரு. மா. கோவிந்தராசு.
41. திரு. சிங்கை கோவிந்தராசு.

[1991 அக்டோபர் 4]

42. திரு. எஸ். சண்முகநாதன்.
43. திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி.
44. திரு. வி. பி. சந்திரசேகர்.
45. திரு. தி. சாத்தையா.
46. திரு. கே. சிங்காரம்.
47. திரு. கு. சிவசுப்பிரமணியன்.
48. திரு. என். ஆர். சிவபதி.
49. திரு. ம. சின்னசாமி.
50. திரு. கா. சின்னசாமி.
51. திரு. ஆ. கு. சீனிவாசன்.
52. திரு. கு. சீனிவாசன்.
53. திரு. எம். கே. சுந்தரம்.
54. திரு. ஏ.கே. சி. சுந்தரவேல்.
55. திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்.
56. திரு. வீ. சுப்பிரமணியன்.
57. திரு. ஆ. சுப்புரத்தினம்.
58. திரு. ஏ. டி. செல்லசாமி.
- * * *
59. திரு. தா. செழியன்.
60. டாக்டர் எம். பி. சேகர்.
61. திரு. எம். ஜி. சேகர்.
62. திரு. பி. சொக்கலிங்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்தை மறுப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.—ஒருவருமில்லை.

1991 அக்டோபர் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

பிளாக் 3.

தீர்மானத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

63. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி.
64. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன்.
65. மாண்புமிகு திரு. எஸ். கண்ணப்பன்.
66. மாண்புமிகு திரு. அழகு திருநாவுக்கரசு.
67. மாண்புமிகு திரு. கு. ப. கிருஷ்ணன்.
68. திருமதி கே. எம். கலைச்செல்வி.
69. திருமதி கவிநிலவு தர்மராஜ்.
70. திருமதி சுற்பகம் இளங்கோ.
71. திருமதி என். சி. கனகவல்லி.
72. திருமதி ரா. சக்குபாய்.
73. திருமதி டி. சக்குபாய் தேவராஜ்.
74. திருமதி அ. தி. சரஸ்வதி.
75. திருமதி ப. சரஸ்வதி.
76. டாக்டர் (திருமதி) வெ. சரோஜா.
77. திருமதி ரெ. சியாமளா.
78. திருமதி செ. சுந்தராம்பாள்.
79. செல்வி எல். சுலோசனா.
80. செல்வி பி. நிர்மலா.
81. திரு. கு. தங்கமுத்து.

82. திரு. வெ. தமிழரசு.

83. திரு. சி. தர்மலிங்கம்.

[1991 அக்டோபர் 4]

84. திரு. பே. தர்மலிங்கம்.
85. திரு. கே. தவசி.
86. திரு. ம. தனபால்.
87. திரு. சி. தாமோதரன்.
88. திரு. எஸ். எம். துரை.
89. திரு. கே. எஸ். துரைமுருகன்.
90. திரு. மு. தென்னவன்.
91. திரு. அ. தேவராஜ்.
92. திரு. மு. நடேசன்.
93. திரு. வெ. நடேசன் பால்ராஜ்.
94. டாக்டர் ஜெ. பரந்தாமன்.
95. திரு. ஏ. எம். பரமசிவன்.
96. திரு. அ. மா. பரமசிவம்.
97. திரு. க. பழனிசாமி.
98. திரு. வெ. பழனிசாமி.
99. திரு. தேனி பன்னீர்செல்வம்.
100. திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்.
101. திரு. ஜெ. பாலகங்காதரன்.
102. திரு. கி. பாலசுப்பிரமணியன்.
103. திரு. எம். கே. பாலன்.
104. டாக்டர் வெ. புருஷோத்தமன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை மறுப்பேர்ப்பு
எழுத்து நிகழும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரே நேரத்தில்

1991 அக்டோபர் 4] [பேரவைத் தலைவர்]

பிளாக் 4.

தீர்மானத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

105. திரு. ஜி. பழனிசாமி.
106. திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்த்.
107. திரு. செ. கு. தமிழரசன்.
108. திரு. நா. சா. பழனிசாமி.
109. திரு. கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன்.
110. டாக்டர் இ. இராமகிருஷ்ணன்.
111. திருமதி கே. பஞ்சவர்ணம்.
112. திருமதி கே. பழனியம்மாள்.
113. திருமதி இரா. பாண்டியம்மாள்.
114. டாக்டர் (திருமதி) சு. மணிமேகலை.
115. திருமதி வி. ஜி. மணிமேகலை.
116. திருமதி மரியமூல் ஆசியா.
117. செல்வி கோ. மல்லிகா.
118. டாக்டர் (திருமதி) பியாட்ரிக்ஸ் டி.சோசா.
119. திரு. எம். பூராசாமி.
120. திரு. வே. பெரியசாமி.
121. திரு. எம். பெரியவீரன்.
122. திரு. செ. பெருமாள்.
123. திரு. எ. தா. பொன்னுவேலு.
124. டாக்டர் (செல்வி) ஜி. ஆர். மாலா.
125. டாக்டர் (திருமதி) மு. சீனியம்மாள்.

126. திரு. கே. பி. மணிவாசகம்.

127. திரு. சி. மாணிக்கம்.

128. திரு. கே. ஆர். முருகானந்தம்.

129. திரு. ஆர். முருகையா பாண்டியன்.

130. திரு. கே. முனிவெங்கடப்பன்.

131. திரு. கா. பூ. முனுசாமி.

132. திரு. து. மூர்த்தி.

133. திரு. செ. ரகுபதி.

134. திரு. டி. எம். ரங்கராஜன்.

135. திரு. த. ரத்தினவேல்.

136. திரு. வி. பி. ஆர். ரமேஷ்.

137. திரு. ஏ. ரவிக்குமார்.

138. திரு. வி. ரவிச்சந்திரன்.

139. திரு. கே. ஆர். ராஜு.

140. திரு. கே. பி. ராஜு.

141. திரு. கு. லாரன்ஸ்.

142. திரு. செ. து. வரதராஜன்.

143. திரு. ஜி. விசுவநாதன்.

144. டாக்டர் பெ. வீரபாண்டியன்.

145. திரு. தா. வேடியப்பன்.

146. திரு. என். ஜி. வேணுகோபால்.

147. திரு. டி. வேலையா.

148. திரு. தே. ஜனார்தனன்.

1991 அக்டோபர் 4]

149. திரு. எஸ். ஜெயக்குமார்.

150. டாக்டர் ஜெய்சன் ஜேக்கப்.

151. டாக்டர் அ. ஸ்ரீதரன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை மறுப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

பிளாக் 5.

தீர்மானத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

152. திரு. செ. அறுமுகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை மறுப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

பிளாக் 6.

தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

எல்லா பிளாக்குகளிலேயும் நடுநிலை வகிப்போர் எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்— ஒருவருமில்லை.

(வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப் பெற்றவை).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வாக்கு எண்ணிக்கையின் முடிவு.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஏற்போர் 152 பேர். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மறுப்போர் ஒருவரும் இல்லை.

நடுநிலை வகிப்போர் ஒருவரும் இல்லை.

அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பாதிக்கு மேலும் இன்று அவையில் வாக்கெடுப்பின்போது வாக்களித்தவர்கள் அனைவரும்—அதாவது வாக்களித்தவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு அதிகமான உறுப்பினர்கள் தீர்மானத்தை ஏற்று வர்க்களித்துள்ளதால் தீர்மானம் அவையால் நிறைவேற்றப் பட்டது என்று அறிவிக்கிறேன்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1991 ஆக்டோபர் 4]

எனக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் பெருமகிழ்ச்சிதான்.

வெறும் பதினோரு உறுப்பினர்களாக பாராளுமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவிடாமல் தடுக்க நாங்கள் பட்ட பாட்டுக்கெல்லாம் இன்னறக்கு புரட்சித்தலைவி அவர்கள் பலன் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்கின்ற மகிழ்ச்சியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களோடு சேர்ந்து நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள், 1991-92.

(ஆ.இ.).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

“1991-92 ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் பேரவையில் முன் மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

MESSAGE

“In pursuance of clause (3) of Article 203 of the constitution of India, I Bhisma Narain Singh, Governor of Tamil Nadu, hereby recommend to the Tamil Nadu Legislative Assembly to make further grants to the demands for the year 1991-92.”

8. முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை.

1991-92 பொது விவாதமும் அவ்வாண்டின் கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். 1991-92 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

பிற்பகல் 12-40

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கு கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 1-10-1991 தேதியிடப்பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எதிரே கோரப்பட்டுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகைகள் 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் செலவிற்கு அரகக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நான் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.